

SĄD POWIATOWY
W TARNOWIE
WYDZIAŁ II KARNY
(Odsłany Sąd lub Prokuratura)

SĄD WOJEWÓDZKI
W KRAKOWIE
Pod. 14 WRZ 1951
EGZ. Sąd. Województwa
Do
Iktachonni

Dnia 12 WRZ 1951
Nr akt. 223/48

W odpowiedzi na pismo należy
podawać datę i numer akt.

Sąd

Prokurator Sąd

przesyła w załączeniu niewłaściwie skierowane(a) pism
odc
akt 223/48, od którego
Sąd Apelacyjny w Krakowie 23/10. 9/48
według właściwości
został

wiadomiony o odstąpieniu.

Sekretarz

M. S. Nr. 89 (d. --) k.p.k. XI. 1934.

Przesłanie niewłaściwie skierowanego pisma według właściwości (§ 4 reg. kar.).

OKŁ. P. W. WIELKOPOLSKA, KRAKÓW 27 2490-34.

Olfinów, dn. 17. VII. 1951.

BIURA ULASKAWIEN

Wpłynęło

L. Dz. B. U.

1. 5. 1951

P. 10448/51

Kochany Prezydencie

P. 11/3146/P. 1/51

2. 1. LIP 1951

Zelazny Roman syn Juliana i Jany w imieniu
własnym jak również w imieniu całego mego
rodzeństwa, pragnę Kochanego Prezydenta, Ojca nad
wszystkimi Ojcami w całym społeczeństwie polskim,
wychowawcę wszystkich młodzieży polskiej o pomoc
w sprawie mego Tatusia. Tatus mój siedzi w więzieniu,
został osądzony o dyktando na lat osiem z artykułu karnej
Nr. 122/49 przez Sąd Apelacyjny w Łodzi w r. 1949.
Całego przebiegu sprawy o którą Tatus został osądzony
przedstawić mi nie potrafię gdyż nie znam jej zupełnie,
ponieważ odbywało się to wszystko podczas okupacji państwa
polskiego przez jaskrawych Niemców. Ja zaś w tym czasie
byłem bardzo młodym i nie mogłem być w tajemniczość
tej sprawy, ze względu na to że Tatus mój zawsze siebie
utrzymywał na wszystkich tylko że skromnego zarobku
na co histerycy mi szepotali i odbierali nam wszelkie
prawa do życia przeprowadzając częste rewizje w całym
domostwie. Chciałem gorąco prosić Kochanego
Prezydenta aby darował mojemu Tatusiowi winy, za którą
został osądzony na 8 lat, tym bardziej że Tatus do tych
czas nie był wcale karany, i posiada bardzo słaby charakter.
Tatus mój do żydów nie był nawiązanym mi był
świadkiem o tym moim faktu że Tatus wyratował podczas
okupacji całą rodzinę żydowską od śmierci gwałtownej
z strony hitlerowskich Niemców, która do dzisiejszego dnia
żyje i która przesłała listownie Tatusowi podziękowania

rodz.
historia
re
(a) pism
odez
właściwo
0, 48
został

za ratunek. Ratunek ten w zupełności przyczynił się
do całszego w bliźszej dobie szerszego życia całej tej
rodziny. Właśnie ten fakt mógł być potwierdzeniem
że Tatus' był miś iś ułożony do życia, ale
winnier potwierdzeniem takim mógł być to że Tatus'
mój przez okres miesiąca czasu przetrzymwał w naszym
domu dwie siostry żydówki i dawał im z własnego zarobku
zupełnie utrzymanie. Obydwa fakty są prawdziwe i głośno
kryjąc że Tatus' mój nie był iś ułożony do życia
do życia. Tatus', zważywszy że był wspólny nasz Ojciec
objął władzę w naszym państwie ludowym, zaciągnął się
w szeregi Polskiej Partii Robotniczej i był w niej aktywnym
członkiem pełniącym funkcję sekretarza.

Często Kochany Przypominać wspominać cię gdy
przeżywałem z moją siostrą do domu na
wakacje, Tatus' wracając z zebrania partyjnego z takim
wielką radością, mówiąc że iś ułożony w oczach moim
„drzwi bardzo się cię z wy możecie ułożyć do
średniej szkoły i możecie się kształcić w danym czasie
Ja, mówił Tatus', nigdy nie był bym w stanie przed wojną
przeżyć was do szkoły, ale dzięki ludowej władzy mogę
to uczynić, z czego my obydwój z siostrą jak i Rodzina
byliśmy dumni”. Siostra obecnie wyjechała za morze.
Zwagier jest bardzo utalentowanym muzykiem
i ukończył się społecznie występując na licznych
koncertach dla świata pracy.

Ja zaś należę do szkoły mechanicznej w Gliwicach
za rok mam stać u progu egzaminu dojrzałości.
Jestem aktywnym członkiem Z.M.P. o czym mogę

...siadając krótko która obajmasz i sławid na
...miej spódecznie i idobry postępy u nancy od nancy
...organizacji. Kochany Prezydent jest moim ojcem
...który za pośrednictwem szkoły wskazuje mi drogę,
...po której kroczę do socjalizmu, lecz brak mi ojca
...który dał mi życia. I tak, nancy jest tego życiowego
...mi bardzo przykro iż mianem sił i wyciem
...alacze z panowaniem, tak samo jest mi przykro iż mój
...tatuś teraz mianem sił i wyciem. Jest mi również
...bardzo przykro gdy widzę jak wyciem ojca przychodzi
...do szkoły na wykład i mój tatuś mi mój.
...mamma także mi mój gdy jest smutna i zadan
...Kochanie mi mój dyktuję o moich postępach
...nancy i o pracy społecznej. Wyciem to Kochany
...Prezydent przemawia do ludzi aby zwołali przy
...taniom do domu. Ja, jak również mój mój rodzina
...także chcemy ci bardzo wdzięk i tak naprawdy bardzo
...prędo Tobie wdzięk, gdy tylko zwołasz na powrót
...taniom teraz do domu. Proszę ci bardzo Kochany
...Prezydent wyciem zadość mi prosić i zrobić tak
...aby w jak najkrótszym czasie mogliśmy oglądać
...cierpić się taniom w domu.
...Na zakończenie chciałbym powiedzieć Kochanemu Prezydentowi
...gorące i u prośbę z serca podziękować.

Zelazny Roman

- 2169 -

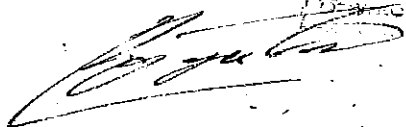
Otfinow dnia 19. VII. 51 r.

Z A S W I A D C Z E N I E

Gł. Komitet Polskiej Zjednoczonej Parti Robotniczej w Otfinowie zaświadcza że obywat. Z. L. A. Z. N. Y. Julian uprzednio zamieszkały w Otfinowie był aktywnym członkiem partii P.P.R. a następnie P.Z.R.N. do chwili kiedy został aresztowany. Wadmienia się ze wymieniony ten. był sekretarzem P.O. P. udzielając się w pracy partyjnej, wyrzucając się jako sekretarz w rozszerzaniu się szeregow partii, oraz cechowało go to że jako członek partii robotniczej oddanie pracował dla polski ludowej i ugruntowaniu się władzy ludowej, ponieważ osobiście wywodzi się z rodziny biednej, a sam nie posiada żadnego majątku.

Komitet Główny P.Z.R.N.
w Otfinowie

Sekretarz

Sygn. K. 122/49

Prokuratura Wojew. w/m

do W. 1116/51

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego

Dnia 14. sierpnia 1951 r. 19 r.

Sąd wojewódzki w Krakowie

w składzie: 1) Przewodniczący S. B. W. A. Fożniczok

A. Tezos

2) Sędziowie
Lawnicy

S. Jakubus

krok. wojew.

R. Rętkiewicz

Stanisława Łaty osk. z art. 1 Dekr.

w sprawie

z 21.8.1944 r.

po wysłuchaniu wniosku Prokuratora

postanowił:

prośbę Anieli Łaty w sprawie ulaskawienia

Stanisława Łaty pozostawić bez dalszego biegu

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność i prawdziwość

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego

Dnia 14. sierpnia 1951 r.

wojewódzki w Krakowie

Sąd w N. S. J. A. Pofaniec

w składzie: 1) Przewodniczący A. P. P. S. O. S.

2) Sędziowie Ławnicy { J. J. J. J. J.

Prok. ogólny: R. R. R. R. R.

Juliana Polanego osk. z art. 1 Dekr.

w sprawie z 21. 8. 1951 r. po wysłuchaniu wniosku Prokuratora

postanowił:

prośby Janiny Polanej w sprawie uzaskawienia

Juliana Polanego pozostawić bez dalszego

biogu.

Na powyższe postanowienie podpisy

za zgodność i prawomocność:

14/8.51
[Signature]

GENERALNA PROKURATURA R.P.

Warszawa, dn. 10 lipca 1951 r.

BIURO ULASKAWIEŃ

Nr B/U.

1807/51

2175-

SĄD WOJEWÓDZKI W KRAKOWIE	
Do	
Pod.	12. LIP. 1951 Sądu
EGZ.	ZAE.

Kojewódzkiego
Krakowie

Generalna Prokuratura R.P. zawiadamia, że Obywatel Generalny Prokura-
tor R.P. w trybie art. 428 k.p.k. pozostawił bez dalszego biegu prośbę o ulaskawie-
nie Laty Stanisława i Helarynego Juliana

skazanego(niej) wyrokiem Sądu Apelacyjnego
w Krakowie z dnia 8 listopada 1949 r.
w sprawie Nr I K 122/49

O powyższej decyzji należy powiadomić petenta i ~~wyrok skierować nie~~
~~zalicznie do wykonania.~~

Akta sprawy załącza się:

Dyrektor Biura Ulaskawień:

[Signature]

Weszło:	14 lipca 1951
Zmiano:	
Porówno:	
Exped:	16/2-1951

T. S. P. M. 9. 10. 116
Do 1) ~~adres korespondencji~~ w. 14. III. 1951
2) ~~adres korespondencji~~ w. 11. 11. 1951

BWP 12.146/57

20 VII 5p/7/1337/91/5

Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

K

- 6. LIP 1951

Warszawie.

Ja Aniela Łata z wioski Itły, gmina Olfimów, powiat Dobrowa Tarnowska, woj. Krakowskie, posiadająca 4 morgów gruntu, matka trojga dzieci licząca 53 lata, tak od siebie szę do Ciebie Panie Prezydencie jako Ojca Narodu

Prośbę.

Mąż mój Łata Stanisław liczący obecnie 53 lata, w czasie okupacji pełnił funkcję sołtysa wioski Itły. jako taki żył cały czas pod strasem śmierci za nie wykonywanie rozkazów władz okupacyjnych.

W czasie dokonywanego terronu na ludności żydowskiej, jak sołtys, został wmieszany w tę sprawę, czemu ja, jako kobieta po stracie męża nie rozumiem. Akta sądowe jednak wykazują jego winę, które to akta znajdują się w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie pod L. K. 122/99...

Wyrok zapadł około 20/8 1949 który kasacja zatwierdziła na lat 6 (sześć). Ja nie znam winy męża w tej sprawie, wiem tylko że był niesłusznym ofiarą pracy jako mało-robny i nigdy w życiu nie był karany ani podejrzany o żadne przestępstwo, dopiero wojna i okupacja pełnęły go do więzienia.

Panie Prezydencie! Ojciec Narodu, ja nieszczęśliwa błagam Was o ulaskawienie mego męża który jest teraz na gnój prezyważce w więzieniu w Tarnowie, niechaj przynajmniej w słownu umiera.

Nie szukam imię drogi czy świadków, jako białna i wyekszpana, lecz wiem że Pan Prezydent o mojej prośbie się przychyli i męża ulaskawi. Aniela Łata, Itły 3 lipca 1951.

ODPIS

- 2178

GENERALNA PROKURATURA R.P. Biuro Uzaskawień. Warszawa, dnia 10-go
lipca 1951 r. Kp. S.O. 1307(51, -- Do Sądu Wojewódzkiego w Krakowie
Generalna Prokuratura R.P. zawiadomia, że Obywatel Generalny Pro-
kurator R.P. w trybie art. 423 k.p.k. porzucił bez dalszego
biegu prośbę o uzaskawienie Łaty Stanisława i Żelaznego Juliana,
skazanych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8.XI.1949 r.
w sprawie I S. 122(49). -- Dyrektor Biura Uzaskawień: (podpis nie-
czytelny w.r.).

Za zgodność odpis z oryginałem:

H. Krawczyk
solwetars.

Dnia 16.VII.1951 r.

Exp. 1) Julian Żelazny Lepek J. Szwarc
2) Stanisław Łata dyrektor Jarosław
S. - K. 2. 957 L

MINISTERSTWO WYBÓW
i REZERWACYI

WARSZAWA, dnia 10.10.1947
Znak: 2184

Do Prezidenta Rzeczypospolitej

Ob. Bolesła Bieruta

- 2184 -

OTPIBWA
Nr 184

Warszawa-Belweder

Sąd Wojewódzki w Krakowie
Wydział IV. Karny

Dnia 16 lipca 1951 r.

sygn. II 122(49)

Ministerstwo Sprawiedliwości

PRZESŁANA

Do Sądu tut. wpłynęła prośba o uwolnienie Juliana Polowego,
strazanego z art. 1 dekretu z dnia 31.VIII.1944 r., napisaną przez
jego siostrę Zofię Szarwak, zamieszkałą we Francji Paryż pod ad.
Forto-Milan (Aisne).

W związku z powyższym Sąd tut. przesyła Ministerstwu
prośbę dla wyżej wymienionej Zofii Szarwak zawierającą tekst
Obywatela Generalnego Prokuratora L. S. z dnia 10.VII.1951 r.,
z prośbą o wydanie rozkazu w kierunku uwolnienia przesyłki.

Ministerstwo Sprawiedliwości Wydział IV

(s. A. Polowski)
Sąd Wojewódzki w Krakowie

2. załącznik.

Wydział IV

1457

GENERALNA PROKURATURA R. P. w Warszawie

BIURO ULASKAWIEŃ

Nr B. U. A. 1807/51.

SĄD WOJEWÓDZKI

Warszawa, 1951

Pod. - 6. SR. 1951

Do
Sądu

wojewódzkiego

Weszło:	718.5789
Zmian:	
Porówn:	
Exped:	

Na zasadzie art. 425 k.p.k. Generalna Prokuratura R. P.

przesyła załączoną prośbę o ulaskawienie Stanisława Łaty,

skarżącego p.n. b. Sąd Apelac. w Krakowie I. K. 122/49

w celu wydania postanowienia w trybie art. 426 bądź 427 k.p.k.

załącznik:

Dyrektor Biura Ulaskawień

[Signature]

C. W. D., W-wa zam. 660/zlec.

Zakłady Kart., Wrocław — 615/51 — 16 V 51 — 40.000 szt.

Pana ministra Sprometlinovici

Pracowność Polkiej.
Wzrost:

Some Minister:

Ja Łata Alniela ze Smolichow
mobi i rozniesz kate w Petyin gmi. Otylinow
gust Dębowce - formacja ugynoli. Ibrahu.
ponowim suq grozke ob Poma minister.

Moji moi Doktor Stomistow syn Piotra

1. Jofi, Bortuchio liency 55 lat zycia
col olwieh lat zmietya u mierzniis mory wyw.
Sodu Charyowego u Larnow na okres 6 m. lat.
La powstole roma na 4 moryi gawntu:

I następstwo meza jest wyprzedzania z niemcami
 eufr. i okazy i cyfrowości w czasie historycznej me-
 moryj. petrus eufrasijski wstąpił do miasta 11. ty-
 ch. 12. 1224. wybrał jego
 mios.

mojmu toje stupi ktny narem zennog

Bloccato P. M. o li tre
 Almeno la Lata
 S. L. 14/7 1957.

SP 42-14/4 1957.

-2183-
Sąd Wojewódzki w Krakowie

Wydział IV. Karny

dnia 27 sierpnia 1953.

Nr. K 122/49.

Do

Prokuratury Wojewódzkiej

w Krakowie.

Sąd Wojewódzki Wydział IV. prosi o nadesłanie do wglądu
akt "W" w sprawie oskarżonego Stanisława Łaty.-

Przewodniczący Wydziału IV.

Drogi

Stanisław Łata zakt
21.8.1953, w numerach
rozpraw
baw

okrzp. 28.8.53. IV kaw 4365/53

u. 1.9.53 baw

S.
akt 15 116/50
zwrócić drog. wyfuw,

1.9.53

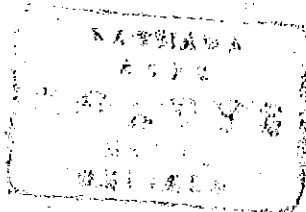
baw

2781
Vnia 11.7. 1957

My mieszkańcy grom. Kłyż miej.
podpisani, stwierdzamy że Łata Stanisław
syn Piotra urodz. 2.iii.1898 w Kłyżu
bądź sołtysem grom. tejżej w
latach od 1936 — 1945.

Przez cały ten czas swego urzędowania
był lojalnym obywatelem polskim,
jako Polak w czasie okupacji nie
zawieszał na sobie żadnych znaków polskości
jak i symboliki, a po ustąpieniu okupanta
był przychylnie nastawiony do
obecnego ustroju i nigdy nie był kowany.

Podpisy

Janek Jan sołtyś
Styrek Agnieszka
Madybał Zofia
Pietras Stanisław
Pietrows Marcin
Joneczek Rozimierz
Joneczek Stefania
Joneczek Stanisław
Joneczek Janina
Boduch Wacław
Boduch Wacław
Boduch Wacław
Łata Stanisław
Łata Marya
Łata Eugenia
Moris Józef

Moriz Wacław
Łata Wacław
Łata Stefania
Boduch Wacław
Boduch Stefania
Łata Wacław
Łata Ewa
Łata Stanisław
Moriz Wacław
Wacław Wacław
Marya Wacław
Boduch Wacław
Boduch Wacław
Boduch Wacław
Boduch Wacław

Lata Jan.
 Lata Janina
 Morio Franciszek
 Morio Agnieszka
 Golonka Andrzej
 Golonka Maria.
 Mkal Edward
 Mkal Stanisław
 Mikiś Stefan
 Morio Stefan
 Niedzwiedz Stanisław
 Niedzwiedz Stanisław
 Niedzwiedz Aniela
 Niedzwiedz Antonina
 Olewka Stanisław
 Pancerz Ciekoci
 Pancerz Janina
 Pancerz Aleksandra
 Pancerz Józef
 Pancerz Zofia
 Pancerz Józef
 Pancerz Miłost
 Pancerz Ewa
 Pancerz Piotrowska
 Pancerz Piotrowski
 Pancerz Jan
 Pancerz Antonina
 Pancerz Wincenty
 Pancerz Maryja
 Pancerz Stanisław
 Pancerz Piotrowski

M. P. O. P.
 w Krynicy
 Pancerz Józef
 Pancerz Heciek
 Pancerz Jan
 Pancerz Wincenty

P. O. P.

w Krynicy podawia
 obojczykowie

Pancerz Stanisław
 Pancerz Stanisław

Pancerz Stanisław
 Pancerz w Krynicy
 Pancerz Stanisław

Sekretarz Gminy
 Pancerz Stanisław
 Pancerz Stanisław
 Pancerz Stanisław

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

Walter R. Chapman

-2185-

Obyedbet

Genevaling Prokurator

Anecyporfwiltoz Tolstueg

SĄD POWIATOWY w TARNOWIE

(Oznaczenie Sądu lub Prokuratury)

Dnia 10 8 1948

Nr. akt. VI K. 223/48

W odpowiedzi na pismo należy podawać datę i numer akt.

Sąd w TARNOWIE

Prokurator Sądu

przesła w załączeniu niewłaściwie skierowane(a) pismo

oderwa

według właściwości

został za-

wiadomiony o odstąpieniu.

Sekretarz

M./S. Nr. 89 (d. —) k.p.k. XI. 1934.

Przesłanie niewłaściwie skierowanego pisma według właściwości (s. 4 i 5 art. 100 k.p.k.).

GP
15.6.51

Bhp 10748/57
5.VII.51

Oficyna 12.V. 51a
14. CZE. 1951
19259/5

Kochany Obywatelu Prezydencie

Ja Telara Janina wraz z moimi dziećmi
córką, Olgą, synami Romanem, Stefanem
i Henrykiem, osmielamy się prosić łaskawie
Kochanego Prezydenta o pomoc w sprawie
naszego ojca i naszego męża. Siedzi on
w więzieniu sądzony o zbrodnię na lat osiem
z artykułu karnego № 122/49 przez Sąd Apel.
cyjny w Warszawie w roku 1949. 8/11 Sprawa
naszego ojca przedstawia się tak, że wsi
naszej za ~~okupacji~~ okupacji niemieckiej mieszkała
w któregoś gospodarza żydówka w roku 1942
i ten gospodarz ją wypędził, i ona została
do naszej stodoły bez naszej wiedzy, mój
mój Telara Julian kiedy ją zobaczył
w stodołę to obalił ją żyłami i prosił
ją by poszła gdzieś dalej, gdyż u nas często

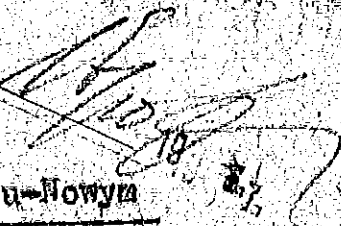
ZAL

1936. „Prasa“ A1, 18.7.52. — 30.000.

- 2213 -

Kel. 30/10.52

Wysłano dnia

1a 15 października 1952 r.
K.122(49)

Do
Zarządu Więzienia

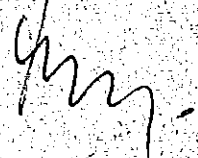
W Wiśniczu-Nowym

Sąd Wojewódzki w Krakowie prosi o nadesłanie opinii
w przedmiocie zachowania się skazanego Juliana Zelaznego
s. Andrzeja ur. 28.X.1906 r. (skazanego wyrokiem Sądu Apel.
z B.XI.49 K. 122(49 na karę 8 lat więzienia), w okresie
odbywania kary, a to w związku ze złożoną przez rodzinę
skazanego prośbą o darowanie reszty kary. +

Przewodniczący Wydziału IV.

JC.

J. Małycki
S.B.W.

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO

~~XXXXXXXXXXXXXXX~~

~~XXXXXXXXXXXXXXX~~

Warszawa, Ogrodowa 12/14

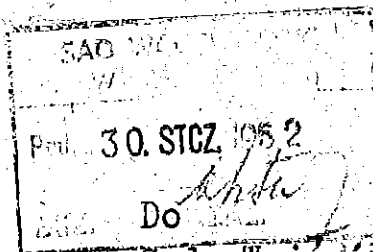
Nr. R.Prez.45/52

W sprawie:

Zwracając akta nr K.122/49, nadesłane przy piśmie z dnia 18 stycznia 1952 r. zawiadamiam, że nie skorzystam z prawa wniesienia rewizji nadzwyczajnej w sprawie Stanisława Łaty i J. Żelaznego.

w/z PIERWSZY PREZES

K. Bzowski

26 stycznia 1952 r.

2211-

id Wojewódzki w Krakowie
Wydział IV. Karny

22 stycznia 1952 r.
sygn. K 122(49).

Do

Ob. Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

WARSZAWA

do Nr. R. Prez. 45(42).

ul. Ogrodowa 12(14).

1 do Nr. R. Prez. 44(52).

W wykonaniu zarządzenia Obywatela Pierwszego Prezesa
Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 1952 r. Nr. R. Prez. 44(52
i Nr. R. Prez. 45(52 - przedstawiam w załączeniu akta sprawy
karnej Juliana Żelaznego i Stanisława Łaty sygn. K 122(49).

Przewodniczący Wydziału IV:

J. MATYSIAK

zał. 1 akta.

wysłano dnia

19. I. 1952.

-2203-

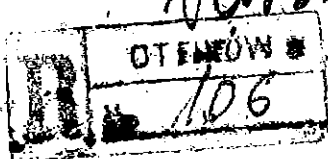
Do
Ob. Prezydenta
Prezydosa

Bolesława Bieruta

Karszawa - Belweder

leczony

Najukochańszy Panie Prezydencie Ty jesteś
naszym Ojcem, dwoje dobrej nam mowy
Polskiemu uroczystej i czułej, Ty nasz Kochany
Panie Prezydencie że my ośmielamy się
prosić Ciebie Kochany Ojcie, byś ulżył
naszym oczom i biednym strachom
naszym dzieciom i matce.

Konieczne są nam serdeczne pozdrowienia
od nas wszystkich Ci bardzo Kochany Prezydencie
o kochaną pamięć i pomoc.

Zelazna Janina
Oficyna
Dąbrowa Tarnowska
Woj. Kraków.

była rewirja przez policję graniczną i
młmcar. Ale ona chciała dostać się do go-
wiec męzi mój parędekiał jej że pojebie zgotu-
do sotyra i Ona się nato zgodziła i re to
zostat aszokany ma lat osiem.

Je teri nie jestem zdrowa i nie mogę ciężko
pracować. Córka pracuje w Spółdzielni, leor
sama na siebie, gdyż jest już męziatką
a mam trzech synów to jeden z nich uczęszcza
drugi rok do Liceum mechanicznego
w Gliwicach lat ma 18cie. Drugi ma lat 16
jest w domu gdyż nie mogę go postać
postać mimo jego chęci i zdolności do
dalszej nauki bo musi on nas pracować
bo mam jeszcze jednego syna który
chodzi do drugiej klasy szkoły podstawowej
ma lat 9wiec, gwarantuję porządany 1h.

Ktyż dnia 21 VIII 52.

25 SIE.

W sprawie Łaty Stanisława.

pr. 1 Ł 267/52

20 WRZ 1952
P 22561/52

Do
s. wej. k. w. w.
w. k. w.
Prywatnej Kancelarii
Prezydenta Rzeczypospolitej Polski Ludowej
Towarzysza Bolesława Bieruta
w Warszawie.

Prośba

Procham Prezydencie, zwracam się do Was
z prośbą o silylenie drugiej połowy kary
mojemu mężowi Łacie Stanisławowi, który
został w sierpniu 1949 rok wyrokiem
wyjazdowej sesji Sądu Wojewódzkiego
w Krakowie osądzony na 6 lat więzienia
za to iż jako sołtyś w czasie okupacji
powiadomił policję granatowa o prze-
chowywaniu się obywatelki narodowości
semickiej na terenie gromady Ktyż.
Mój mąż Łata Stanisław wyborem
rolników gromady Ktyż dwukrotnie
był wybrany na sołtysa, mimo iż się
upierał i niechciał być sołtysem.

Petniam swe sławiański sołtysa już
od dłuższego czasu świadczą o ukry-
wającej się rydownie, jednak nie
z głaszał policji, a dopiero zgłosił
w ten czas gdy ukrywający ją gospodarz

Żelazny Julijan sam przyszedł do mego
jako do sotyśa z niewiadomością że w
ukrywa się u niego żydówka muwił
by zgłosił o tym policji. Kochany Prezydencie
posiadam materialne gospodarstwo o obszar
3 i pół ^{morze} przemi. Ze wszystkich obowiązków
wobec Państwa Polskiego Ludowej chętnie
się wywiązuję, co poświadczą Komitet G. J.
P. L. P. R. Prez. G. R. N. oraz ^{swego} wyznaj-
ków społecznych. Na gospodarstwie tym
pracuję ja sama mając już lat 54 przy
marsym z drowin, co jest dla mnie
wielkim ciężarem. Do prac na gospodar-
stwie ciężkich, najmuje, wramian za co
odrabiam również pracą na polu.
Po siadając materialne gospodarstwo, co
jak i w tym roku przyjmuję wszystkie
kontrakcje roślin przemysłowych. i ży-
z czego się wywiązuję, bowiem wiem że
jako obywatelka Polskiego Ludowej jestem
obowiązana wobec naszego państwa. Chcia-
łabym na prawdę Kochany Prezydencie jeszcze
wiecej dawać ze swego gospodarstwa
naszemu Ludowemu Państwu bo tylko
tyle uczynić mogę jako chłopka. Pisząc
w tym liście o swoich zalech i troskach,
chciałabym prosić o uchylenie drugiej połowy
kary mojemu mężowi Łacie Stanisławowi.

który przebywa^w więzieniu na Wismieru ko-
 wym, by stać się szczeniwa rodziną jako
 róstka jednej Wielkiej rodziny Polski
 Ludowej. Obiecuję Hochany Prezydencie że
 raz wdzięczności za tak wielką łaskę będę
 dokładała wszelkich starań budowy socjalizm
 na wsi a w tym wypadku w gromadzie
 G. Kłyż by w pełni stać się wartościową
 jednostką na szego socjalistycznego
 społeczeństwa.

Wierzę mocno Hochany Prezydencie że
 Wy jako troskliwy ojciec nas wszystkich
 przychylenie ustosunkujecie się do mojej
 prośby

Ja niżej podpisana

Aniela Łata.

Wojewódzki Sąd w Krakowie
Wydział IV
Dziś
1952

BARDZO PILNE

2221

Dnia 25 października 1952
K. 122(49)

Do

Zarządu Więzienia w

Tarnowie

Sąd Wojewódzki w Krakowie prosi o nadosłanie opinii o więźniu
z A T A Stanisławie s. Piotra, ur. 9. III. 1898 r, w Krynku, (akazany
wyrokiem b. Sądu Apelacyjnego z 3. XI. 49 na 6 lat więzienia) w okresie
odbywania kary, a to w związku z prośbą rodziny o darowanie reszty
nieodcierpianej przez datę Stanisława kary.-

Przewodniczący Wydziału IV.

J. Małyński
S.S.W.

Wysłano dnia 25/10/52

JC

WIEZIENIE

TARNOWIE
1988/9.

Dot. więźnia
Zaty Stanisława-

Tarnow, dnia 30.10.54 r.

Egz. Nr.....

2223

D o
Naczelnika Więzienia

w Krakowie - Montelupich

W ślad za przebiegiem z tut. więzienia
do powierzonego wam więźnia w dniu 28.7.54 r. w. z. z. z. z.
Zaty Stanisławem, w załączeniu przesyła się pismo Sądu
Wojskowego w Krakowie z dnia 25.7.54 r. Nr. K. 129/49,
celem dalszego urzędowania.

Wyk. w 3-ch egz.

1. adresat Zaty. l.

2. Sąd. Wojsk. w Krakowie

3. a/a Wyk. Nr. 1/54

Naczelnik Więzienia

Wz. N-k D/S Pol.-Wych.

Witkowski Stefan, ppor.

SAD VOJEWÓDZKI WI
Pod. - 4. LIST. 1952
EGZ.

Крестов-Грица 6 листопада 1952р.

W KRAKOWIE

Крестов-Грица 6 листопада 1952р.

印度

01615449750

12-11-1961

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

W ślad za przetransportowanym w dniu 29 października 1951r.
nieznanym, JATA Stanisławem, w załączeniu przesyła się pismo z
Kolejniczkę w sprawie z dnia 29 października 1952r. Nr. K. 122/4.
J. A. do Głównego Sędziarza,
Dzieln. S.

1. **ПРЕДМЕТ**

小兒科

Vogels & Co. Inc.

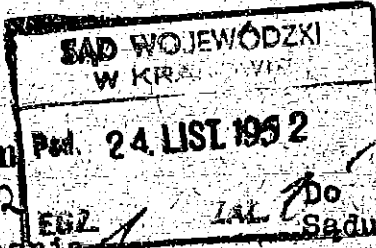
104-10300-10000

1990年11月11日

138

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

- 2229 -

WIEZIENIE
w Wiśniczu Nowym

Wiśnicz Nowy, dnia 29.10.52

L. dz. 59/1789/52

Egz. Nr.

dot. opinii więznia
ŁATA Stanisława

Do
Sądu Wojewódzkiego

w Krakowie

W załatwieniu pisma tańt. z dnia 25.10.52.
Nr. K.122/49n w załączeniu przesyłam opinię o zachowaniu
się więźnia ŁATA Stanisława s. Piotra

- zak. 1.
- Wyk. w 2-eh egz.
- 1.-adresat
- 2.-a/a TZ

Naczelnik Więzienia

Wiśnicz Nowy, dnia 19.XI.1952 r.

-2228

---O P I N I A---

Więzień karny L. A T A Stanisław s. Piotra ur.dn. 9.III.1898 r.
Pochodzenia chłopskiego, zawód rolnik, wykształcenie 4 kl.szk.powszch.
narodowości polskiej. Skazany z art. 2.Dekr. z dn.31.VIII.1944 r. na
karę 6 lat więzienia, której koniec przypada na dzień 18.VIII.1955 r.

W Więzieniu Wiśnicz Nowy przebywa od października 1951 r.
Podczas dotychczasowego odbywania kary dyscyplinarnie karany przez
Naczelnika Więzienia nie był z uwagi na to, że przestrzega przepisy
obowiązujące więźniów. Jest więźniem spokojnym i współżycie z więź-
niami, prowadzi nienaganne. Polecenia przełożonych wykonuje i nie
przejawia wrogiego stosunku. Poziom jego intelektualny niski.
Zagadnieniami społeczno-politycznymi mało zainteresowany.

Zatrudniony w tut. warsztacie produkcyjnym powierzona mu
pracę wykonuje i stara się z niej wywiązać. Przez 6 miesięcy wyko-
nał przewidziany procent normy w wyniku czego został zakwalifikowany
do obligatoryjnego warunkowego zwolnienia - licząc jemu 1 dzień za dwa
przez ten okres czasu. W myśl Ustawy z dnia 31.X.51 r. i z tego
warunku ma możliwość dalszego korzystania.
Wybitnymi wynikami w pracy i zachowaniem się nie wyróżnia się z
pośród innych więźniów. Za popełnione przestępstwo częściowo okazuje
skruchę, lecz wyrok uważa za krzywdzący. Do Władzy Ludowej wykazuje
stosunek bierny i obojętny.

Więzień karny Łata Stanisław podczas dotychczasowego odbywa-
nia kary nie wyróżnia się z pośród więźniów ani swym zachowaniem
ani wybitnymi wynikami w pracy, ani też stosunkiem do Władzy Ludowej
oraz ma możliwość korzystania z pracy z zaliczeniem 1-go dnia za dwa
za sumienną i wydajną pracę, wobec tego darowanie mu reszty kary
byłoby nie celowe.

Z-ca N-ka d/s. Pol-Wych

Naczelnik Więzienia

3/ME

-2231

WIEZIENIE

W Wiśniczu Nowym

L. dz. DA 1688/52

dot. opinii więziennej
ZELAZNY Juliana

W KRAKOWIE
24. LIST. 1952
EGZ.

Wiśnicz Nowy, dnia 20.11.1952 r.

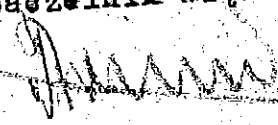
Egz. Nr. 1.....

Do
Sądu Wojewódzkiego
w Krakowie

W załatwieniu pisma tamt. z dnia 15.10.52
Nr. K.122/49 w załączeniu przesyłam opinię o zachowaniu się
więźnia ZELAZNY Juliana s. Andrzeja

Naczelnik Więzienia

- zał. 1.
- Wyk. w 2-eh egz.
- 1.-adresat
- 2.-a/a TZ

Sąd Wojewódzki w Krakowie
Wydział IV Karny
Dnia 26 listopada 1952 r.
Sygn.akt: K.122/49

2233

Do

Prokuratury Wojewódzkiej

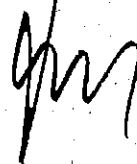
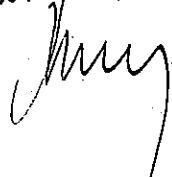
W
K r a k o w i e.
= = = = =

W załączeniu przesyła się prośbę Żelaznego Juliana w-raz z opinią,
celem ewentualnego postawienia wniosku o warunkowe przedterminowe
zwolnienie.

Przewodniczący Wydziału IV:

EM.

Eksp. du. 27. 11. 52

2239

22
a
Verba Res
Verba Res

Wydział IV. Karhy

Supra

2) (word) and (line) are not mapped from modified integers
 3) (word) and (line) are not mapped from modified integers
 4) (word) and (line) are not mapped from modified integers
 5) (word) and (line) are not mapped from modified integers

Mlejasovobd

docepczeniu
urząd Pocztowy
urząd Sądowy

(Siempre Bodo)

(dā'pānk)

22387

roczne poświadczenia odbioru
Wojewódzki w Krakowie
Wydział IV. Karny

nia 20.04.1937
ygi akt 14.12.37

Wojewódzki w Krakowie
Wydział IV. Karny
Wojewódzki w Krakowie
Wydział IV. Karny

Miejscowość: Kraków, data: 1937

- 2241 -

P O S T A N O W I E N I E.

Dnia 4 grudnia 1952r.

Sąd Wojewódzki w Krakowie, Wydział IV ty. Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.W. Ant. Poźniaczek

Ławnicy: 1/ Stanisław Jekubus
2/ Władysław Jochimek

w obecności Prokuratora Wojewódzkiego: B. Trawińskiego,
na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 grudnia 1952r.

w sprawie Stanisława Ł A T Y osk. z art.1 pkt.2 dekretu
z dnia 31.VIII.1944r., po wysłuchaniu wniosku Prokuratora
p o s t a n o w i k:

prośbę skazanego Stanisława Łaty przedstawić wraz z opinią
po myśli art. 427 § 2 k.p.k. Sądowi Najwyższemu w Warszawie.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz

[Signature]

KC.

przewadzili na pole, gdzie ją zastrzelili, przy czym Julian Żelazny zawiadomił o miejscu ukrywania się żydówki Stanisławę Latę, zaś ten sporządził pisemne doniesienie do P.P., które na jego polecenie zaniósł do Policji. Jan Olukaj i za zbrodnię tę skazał ich z mocy art. 1 pkt. 2 Dekretu z dnia 31 sierpnia 1944 przy zastosowaniu art. 5 § 3 oraz art. 7 tegoż Dekretu: Stanisławę Latę na 6 lat więzienia a Juliana Żelaznego na 8 lat więzienia pozbawiając ich praw publicznych oraz

obywatelskich praw honorowych na okres lat 5 oraz orzekając przepadek całego ich mienia.

Wyrok ten zaskarżyli rewizją Prokurator i obaj oskarżeni. Sąd Najwyższy wyrokiem z 30 czerwca 1950r. wyrok Sądu Apela-
cyjnego utrzymał w mocy. Rewizja Nadzwyczajna I Prezesa Sądu
Najwyższego w oparciu o przepis art. 371 pkt. 4 k.p.k. wnosi
o zmianę obu przytoczonych wyroków - Sądu Apelacyjnego w
Krakowie i utrzymującego go w mocy Sądu Najwyższego - przez
uchylenie orzeczonego w nich przepadku całego mienia oskarżo-
nych.

Rewizja nadzwyczajna wywodzi, iż orzeczenie przepadku mienia
z art. 7 dekretu z 31.8.1944 nie jest obowiązkowe / postanowi-
nie składu 7 sędziów Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 3

lutego 1951r. poz. 14/51/, zaś w danym przypadku nie jest uzasadnione okolicznościami czynu i właściwościami dotyczącymi osoby sprawców. Poza tym przypadek mienia dotkniętym winne rodziny oskarżonych pozbawiając je warsztatu pracy stanowiącego źródło ich utrzymania.

Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów zważył co następuje:

Wywody rewizji nadzwyczajnej są słuszne. Oskarżeni Łata i Żelazny należą do biedoty wiejskiej. ^{Major} Posiadają wyżywienie rodziny, dla których posiadane przez nich gospodarstwa $\frac{1}{2}$ morga i 3 morgi/ stanowią warsztat oraz źródło utrzymania. Przestępstwa, za które zostali skazani nie dopuścili się z chęci zysku, ale raczej z ciemnoty i braku uświadomienia społecznego. Jakkolwiek czyn, jakim się winili stanowi ciężką zbrodnię, nie można ocenić ich jako gów klasowych, których należy pozbawić podstawy materialnej dalszej egzystencji. Z tych względów rewizja nadzwyczajna jest zasadna i Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów orzeka jak w sentencji.

Na oryginalnych podpisach

Za zgodność: Wł. Sekretarz

hr

Sygn. akt

K. 122/49

Opinia w sprawie ulaskawienia

Stanisław Łata

skazanego

(Imię i nazwisko)
prawomocnym wyrokiem Sądu Aptolowyk

w Krakowie z dnia 8. XI 1949 r.

za przestępstwo z art. 1. p. 2. bch. z dnia 31. 8. 1944 na karę

pozbawienia praw 6 lat, utraty praw publicznych i obywatelskich
przez 5 lat, - oraz pozbawienia całego majątku

Sąd krakowski w Krakowie na posiedzeniu

niejawnym w dniu 4. XII 1952 r. w składzie S.S. H. R. Pożnierek

Łowicz, Stanisław Jolich, Włodzisław Jozefiak

po wysłuchaniu wniosku prokuratora

ZAOPINIOWAŁ:

przyjąć się do prośby skazanego Stanisława Łaty
o tymczasowe, że Łata nie skłaniał się do
braku pełnienia wolności do lat dwu (2) z zalicze-
niami arendy tymczasowej i odbytych już części kary
i pociąganie przeprosin jego rodziny.

UZASADNIENIE

Skazany Stanisław Łata położył za swój oskarż
matematyczny, zważywszy na nieistotność jego
niechęci do niego. Wskazano skazanemu w dotychczas
przesłuchaniach, że przestępstwo było przestępstwem
nie wykazującym skłonności do tego rodzaju
z czynami, nie było to przestępstwo, że skazanemu nie

UWAGA: W opinii Sąd wypowiada się czy i w jakim zakresie prośba o ulaskawienie zasługuje na uwzględnienie.

do listu i stosunkowemu wrogo do osób poszukiwanym
i prostotomemu per shiponta.

Karowano z opinii kandydaci kandydaci i Terenowie z dnia 19. II. 1957
L. H. 533/57./Kw. oraz opinii kandydaci kandydaci z dnia 19. XI. 1952
opinie, ze skracany jest uziemiu wyprawy, porywane
i stosunkowemu do Polski kandydaci.

Skracany kandydaci jest z mierzalnym uziemiu i porywane
porywane uziemiu uziemiu kandydaci.

Opinie nie, skracany i uziemiu, z dnia 19. XI. 1952
porywane uziemiu uziemiu, ze kandydaci uziemiu kandydaci
kandydaci uziemiu.

[Handwritten signature]
8478-

[Handwritten signature]
Załącznik 2

Województwo w Krakowie

Województwo IV. Księstwo

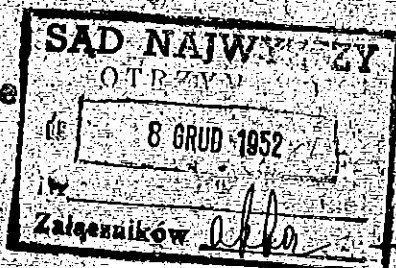
2947

Opis w sprawie o... ..

Województwo IV. Księstwo

Sąd Wojewódzki w Krakowie
Wydział IV. Karny

(Oznaczenie Sądu)

Dnia 4 XII 1952 r.
Sygn. K 122/49

W odpowiedzi na pismo należy
podać datę i numer sygn.

Do Najwyższego
Sądu Opcyjnego
Grodzkiego
w Warszawie

Sąd Wojewódzki
Sąd Apelacyjny
Okręgowy przesyła akta w sprawie karnej Nr K. 122/49

przeciw Stanisławowi LACIE

2251

uraz. z odpisem swojego ~~postanowienia~~ ^{wyroku} zapadłego w dniu
4 grudnia 1952r.

na skutek rewizji
zażalenia

Przewodniczący

Matysiak Józef

Przewodniczący Wydziału Karnego
I Instancji

M. S. Nr 153 k.p.k.

Zwrócić akt po zażaleniu, środki odwoławczego.

RECEIVED 10/1/52

James M. Thompson, Chairman
and Executive Director

JOHN W. THOMPSON
1214 15th Street
N.W. Washington, D.C.
10/1/52

KC 11/52

OPINIA W SPRAWIE UŁASKAWIENIA

Sąd Najwyższy w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia S.N. J. Potępa.

Sędziowie S.N. dr T. Cyprian
Z. Kapitaniak

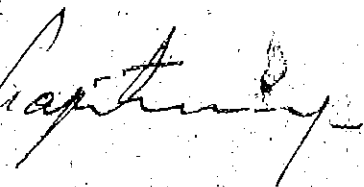
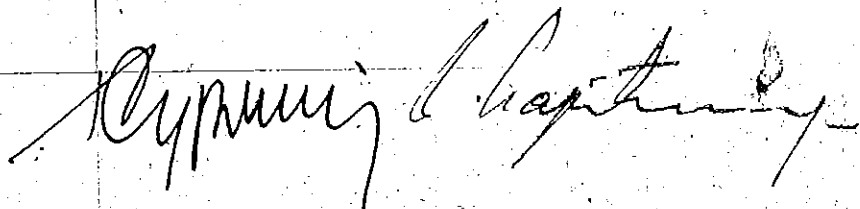
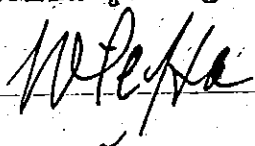
w sprawie Stanisława Ł A T Y , skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelaacyjnego w Krakowie z dnia 8.XI 1949r. za przestępstwo z art. 1 pkt. 2 dekretu z dnia 31.VIII 1944r. na 6 lat więzienia, utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 3 oraz przepadek całego mienia.

W przedmiocie wniosku skazanego o darowanie mu kary w drodze łaski, na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 marca 1952r., po wysłuchaniu wniosku Prokuratora

p o s t a n o w i ł :

przyłączyć się do opinii Sądu Wojewódzkiego z dnia 4 grudnia 1952r. z motywów przytoczonych w jej uzasadnieniu.

Za złagodzeniem kary w drodze łaski przemawia także wydajność pracy skazanego w więzieniu w wyniku czego został zakwalifikowany do obligatoryjnego warunkowego zwolnienia przy policzeniu jednego dnia jego pracy za dwa dni.-

-2253-

Sygn.akt K0. 31/52

W Y C I A G

z dziennika i protokołu posiedzenia niejawnego Izby Karnej
Sądu Najwyższego w Warszawie

z dnia 31. marca 1953r.

w sprawie ułaskawienia skazanego Stanisława Ł A T Y , za
przestępstwo z art. 1 pkt. 2 dekretu z dn. 31.VIII 1944r.

S ą d N a j w y ż s z y

po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Generalnej Prokuratury P.R.L.

p o s t a n o w i ł :

przesłać Generalnemu Prokuratorowi P.R.L. opinię Sądu Najwyż-
szego w sprawie Stanisława Ł A T Y wraz z niezbędnymi aktami.-

PRZETWORZYŁA S.N.

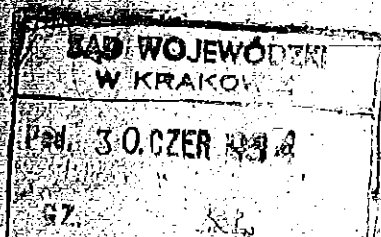
J. POTĘPA

Za zgodność:

KLINOWSK SEKRETARIAŁ S.N.

IL

Sygn.akt IV.K. 585/52.

P o s t a n o w i e n i e

z dnia 17 maja 1954 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

Przewodniczący Sędzia S.N. Dr.E.Merz /sprawozdawca/

Sędziowie S.N. A. Bachrach,

Dr.M. Szerer

Z. Sitnicki,

J. Dorsz

T. Gdowski

M. Mazurek

w obecności Prokuratora Gener. Prokurat. Dr. J. Marko
i protokolanta S. Wojciechowskiej

w sprawie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w wyroku
Sądu Najwyższego z dnia 31 grudnia 1952 r. sygn. IV.K.583/52
zapadłym przeciwko Stanisławowi ZACIE i Julianowi ZŁAZNIE
oskarżonym z art. 1 pkt.2 dekretu z dnia 31.VIII.1944 r.

p o s t a n a w i a : -

na podstawie art. 46 - 1 kpk sprostować oczywistą omyłkę
pisarską w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31 grudnia
1952 r. sygn.akt IV.K.583/52, - a mianowicie w ustępie
jego sentencji, - zastępując słowo "uchyla" słowem
"zmienia", - a na końcu tego ustępu zastępując "i",
słowami "w ten sposób, że", - wreszcie prostując błędny
sygnaturę aktu, podaną w wyroku, - z "IV.K.583/52"
"IV.K. 585/52". -

U z a s a d n i e n i e .

Jak z treści uzasadnienia wyroku wynika, senten-

jego miała dać wyraz zmianie orzeczenia

przez uchylene co do o...
nie zaś przez uchylene wyroków, - jak przez oczywistą omyłkę
pisarską napisano.

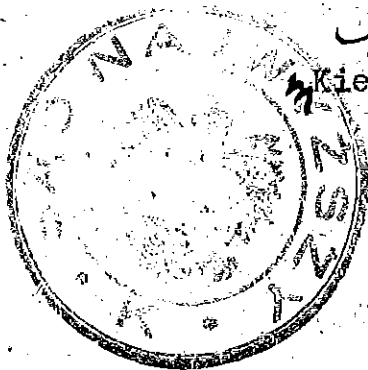
Nadto zapadł wyrok ten w sprawie o sygn.akt IV.K.585/52, -
a nie w sprawie o sygn.akt IV.K.583/52, - jak przez oczywistą
omyłkę pisarską napisano. -

Wobec powyższego należało po myśli art. 46 § 1 kpk sprostować
wymienione oczywiste omyłki pisarskie. -

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność:

Kozieł
Kierownik Sekretariatu S.N.

Yes () No () Other ()

W odpowiedzi na pismo n/1424
podane dane i uwagi: p. 1.

SEU

1947-48 Oct 1947

magnum opus. 972. 14

2010-10-10

S. Z. 2014/100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916,

6) Zakazniky (slain) 4jc - 1935-1936

BOEYER

167

THE

go postano učenika zapadno go u činu. *En. 1988*

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

PRIZENOM

6 **62 mol/L urea**

000-77412547 6 AUGUST 89

Wzrost od 15 CWD W-wia; Bielańska 18 Zam. N 876/K

[illegible]

Sąd Wojewódzki w Krakowie
Wydział IV. Karny

dnia 2 września 1953.

Mr. K 122/49.

Do

Prokuratury Wojewódzkiej

w Krakowie

Sąd Wojewódzki Wydział IV. zwraca akta "W" w sprawie
oskarżonego Stanisława Łaty. po przeglądnięciu.

Przewodniczący Wydziału IV.

POSTANOWIENIE.

Dnia 4 grudnia 1952r.

Sąd Wojewódzki w Krakowie, Wydział IVty. Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.W. Ant. Poźniczek

Ławnicy: 1/ Stanisław Jakubus

2/ Władysław Jochimek

w obecności Prokuratora Wojewódzkiego: B. Trawińskiego
na posiedzeniu niejawnym w dniu 4 grudnia 1952r.
w sprawie Stanisława Ł A T Y osk. z art.1 pkt.2 dekretu
z dnia 31.VIII.1944r., po wysłuchaniu wniosku Prokuratora

p o s t a n o w i ł:

prośbę skazanego Stanisława Łaty przedstawić wraz z opinią
po myśli art.427 § 2 k.p.k. Sądowi Najwyższemu w Warszawie.

Na oryginale własnoręczne podpisy

Za zgodności

Sekretarz *K. Ciocha*

KO.

Wojciechowski w Krakowie
Michał W. Kuty
1870

1870

Wojciechowski w Krakowie

Michał W. Kuty

Wojciechowski w Krakowie
Michał W. Kuty
1870

Wojciechowski w Krakowie
Michał W. Kuty
1870

Wojciechowski w Krakowie
Michał W. Kuty
1870

SĄD NAJWYŻSZY
IZBA KARNA
w Warszawie
ul. Ogrodowa Nr 12/14

Dn. 20 lipca 1954r.

II.K. 103/50

228

SĄD WOJEWÓDZKI
W KRAKOWIE
Dn. 23 LIP 1954
SĄD WOJEWÓDZKI
ESZ

w Krakowie

W związku z pismem z dn. 5.VII.1954r. Nr.K. 103/50
syłam w załączeniu odpis wyroku Sądu Najwyższego z dn. 30.VI.1954r.
w sprawie Nr.II.K. 103/50 z osk-nia Stanisława LATY i inn. z 20
2 dekret z dn.31.VIII.1944r.

Załącznik 1

/II

PREZES S.N.

[Signature]

W Y R O K

W IMIENIU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący Sędzia S.N.J. Potępa/sprawozdawca

dr. T. Cyprian

Sędziowie S.N. i o

Z. Kapitaniak

przy udziale Prokuratora S.N.W. Jonsika

adwok. sąd. J. Kamińskiego, jako protokółanta,

na rozprawie rewizyjnej dnia 30 czerwca 1950 r. w sprawie

Łaty Stanisława i Żelaznego Juliana, oskarżonych z art. 1

pkt. 2 dekretu z dnia 31. VIII. 1944 r. /Dz. U. R. P. z 1946 r.

Nr. 69, poz. 377/

po rozpoznaniu rewizji Prokuratora Sądu Apelacyjnego w

Krakowie i oskarżonych od wyroku tegoż Sądu Nr. L. 122/49 z

dnia 8 listopada 1949 r.

na podstawie art. 395, 481 k.p.k. i art. 4 dekretu o

o.s.k. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, od kosztów po-

stępowania rewizyjnego i opłaty sądowej w Sądzie Najwyższym

oskarżonych zwalnia

U Z A S A D N I E N I E

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 listopada

1949 r. zaskarżyli rewizją oskarżeni Stanisław Łata i Julian

Żelazny oraz Prokurator Sądu Apelacyjnego.

1. Rewizja oskarżonego Łaty zarzuca:

a/ obraza przepisów art. 9 i 329 k.p.k. przez oddalenie wniosku

o dopuszczenie dowodu ze świadków Józefa Zaradę i Wincentego

Łaty na okoliczność, iż Polanice ukrywała się u rozmaitych

gospodarzy i już ich prosiła aby ją odprowadzili do getta oraz

złobionych na rozprawie świadków: Andrzeja Mosio i Władysława

Mosio na okoliczność, iż oskarżony dowiedziawszy się o postępowaniu policji granatowej w stosunku do Polanicer - czynił im z tego powodu wyrzuty i przez nierozważenie w wyroku dwóch zaświadczeń, dotyczących całokształtu zachowania się oskarżonego w czasie okupacji.

b/ obraza przepisu art. 347 k.p.k. w związku z art. 14 k.k. przez błędne przyjęcie, jakoby oskarżony starając się o umieszczenie Polanicer w ghetcie czynił to w zamiarze wyrządzenia jej szkody, bo list do policji granatowej napisał zgodnie z życzeniem Polanicer i uważał, być może błędne, że to było najlepsze wyjście z sytuacji w jakiej Polanicer się znalazła, a nie mógł przewidzieć, że policja granatowa Polanicer zamorduje.

Sąd orzekający nie uzasadnił w tych warunkach zamiaru pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego przez oskarżonego, bezpośredniego lub nawet ewentualnego. Sąd ten pominął okoliczność, że w owym czasie ghetto służyły celom gospodarczym, a nie miały na celu wyniszczenia ludności żydowskiej - oskarżony nie mógł zatem przewidzieć losu, jaki spotkał Polanicer, którą chciał wysłać do ghett'a.

c/ obraza przepisu art. 1 pkt. 2 dekretu z dnia 31.VIII.1944 r. Dz.U.R.P. poz. 377/46 przez skazanie oskarżonego z tego przepisu, bo skoro umieszczenie Polanicer w ghetcie było w danych warunkach dla niej korzystne i zgodne z jej wolą, zachowanie się oskarżonego było działaniem na korzyść Polanicer, a nie na jej szkodę, będąc istotnym znamieniem tego przestępstwa.

II. Rewizja oskarżonego Juliana Zelaznego zarzuca:

a/ obrazę art. 1 pkt. 2 przytoczonego wyżej dekretu w związku

b/ nieprzytoczonym wyrażnie art. 14 k.k., bo ustalawszy, iż oskarżony wykonywał wolę Polanicer nie mógł przewidzieć, iż policja

granatowa ją zamorduje - Sąd orzekający wyłączył winę umyślną,

a także winę nieumyślną po stronie oskarżonego, a pozostym

zachodzi brak związku przedmiotowego i podmiotowego pomiędzy zachowaniem się oskarżonego a pozbawieniem życia pokrzywdzonej.

b/ obraża art. 338 k.p.k. /bez jego przytoczenia/ z powodu powiązania w sentencji wyroku czynu oskarżonego Łaty z czynem oskarżonego Zelaźnego, - co prowadzić może do niesłusznego wniosku, jakoby oskarżony Zelaźny miał odpowiadać za czyn Łaty mimo, że nie spodziewał się, iż Łata zwrócił się w tej sprawie do policji.

iii. Rewizja Prokuratora zarzuca:

a/ błędą ocenę okoliczności faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, gdyż ustalenie, jakoby na terenie powiatu dąbrowskiego w czasie krytycznym nie miały miejsca rozstrzeliwania Żydów - jest sprzeczne z przyjęciem przez Sąd, iż Niemcy rozstrzeliwali Polaków za przechowywanie Żydów, z związku z tym Sąd błędnie powołał fakt na poparcie prawdziwości wyjaśnień oskarżonych do tego, jakoby Polanicer, chciał za pośrednictwem policji granatowej dostać się do ghetta.

b/ obraża art. 5 § 3 dekretu z dnia 31.VIII.1944 roku

/Dz.U.RP.poz.377/46/ przez zastosowanie nadzwyczajnego

złagodzenia kary w oparciu o błędne ustalenie, opisane wyżej pod

a/.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pod I. a/ Sąd orzekający oddalił przytoczone w streszczeniu zarzutów rewizji pod I a/ wnioski dowodowe z tego powodu, iż okoliczności, które świadkowie tam podani mieli potwierdzić zostały dostatecznie wyjaśnione.

Również zaskarżony wyrok - okoliczność, iż E. Polinicer prosiła aby ją odprowadzili do ghetta - uznał za prawdziwą na zasadzie innych dowodów - i również nie ddrżcił obrony oskarżonego, że nie spodziewał się, by policjanci granatowi mieli Polanicer, życie pozbawić - odmówienie przeprowadzenia dalszych dowodów, które miały potwierdzić wyjaśnienia oskarżo-

w tym względzie - nie miało wpływu na treść wyroku.

Nie zostało też wykazane, by pominięcie zaświadczeń zawierających opinię o oskarżonym miało wpływ na treść wyroku.

Mogło ono mieć znaczenie dla orzeczenia o karze, którą jednak

Sąd wymierzył w granicach umiarkowanych.

Zarzut ten więc jest nieuzasadniony.

Do I a/1 c/ Sąd Apelacyjny ustalił, iż oskarżony Zelezny na

prośbę E. Polanicer zwrócił się do oskarżonego Łaty, jako

sółtysa, by ten przeprowadził ją do ghetta, gdzie jako krawcowa

mogłaby znaleźć zajęcie i chwilowe zabezpieczenie, że Łata

wskutek jej prośby napisał i posłał list na posterunek policji

granatowej i że wskutek tego listu przyjechali dwaj posterunkowi

tej policji, którzy zastrzelili ją z broni, że jednak oskarżeni

nie mogli przewidzieć, iż policjanci granatowi to uczynią.

W tak ustalonym stanie rzeczy Sąd orzekający zasadnie dopatrywał

się przedmiotowych jak i podmiotowych znamion przestępstwa z

art. 1 pkt. 2 dekretu z dnia 31. VIII. 1944 r. gdyż powszechnie

było wiadomym, iż już samo umieszczenie Żydów w ghetcie było

bezprawnym i dotkliwym pozbawieniem wolności, - jeżeli zatem

oskarżeni mając o tym wiadomość - zawiadomili policję

granatową, oskarżony Łata bezpośrednio, zaś oskarżony Zelezny za

jego pośrednictwem o przebywaniu E. Polanicer poza ghettem chociażby

z zamiarem umieszczenia jej w ghetcie, to tym samym działali na jej

szkodę i szli przy tym na rękę władzy Państwa niemieckiego w jej

polityce prześladowania Żydów ze względów narodowościowych i

rasowych.

Zgoda E. Polanicer na umieszczenie jej w ghetcie nie

zwalnia oskarżonych od odpowiedzialności za to przestępstwo.

Miało ono miejsce w warunkach przymusu, wywołanego zupełną

bezbronią osoby pokrzywdzonej, Sąd ustala bowiem, iż E. Polanicer

była fizycznie zupełnie wyczerpana, zaś oskarżeni nie zamierzali

udzielić jej pomocy .W takich warunkach wyrażona zgoda pokrzywdzonej pozbawiona była wszelkiego znaczenia.

Twierdzenie iż umieszczenie E.Polanicer w ghetcie było najlepszym wyjściem z sytuacji, w jakiej się ona znalazła, gdyż pozostanie na wolności groziło jej większym złem - nie pozbawiło działania oskarżonych cech przestępstwa, bo pokrzywdzonej Polanicer nie groziło bezpośrednio niebezpieczeństwo ze strony władz niemieckich i przeciwnie oskarżen-

wróceniem się do poligji granatowej, podległej władzom niemieckim, na takie właśnie niebezpieczeństwo ją narazili.

Doll a/w świetle powyższych zasad niesłuszny jest również zarzut oskarżonego Żelaznego przytoczony pod II a/.

Okoliczność, czy oskarżeni przewidywali możliwość zastrzelenia pokrzywdzonej Polanicer przez policję granatową, jest dla pozbawienia im przypisanego czynu bez znaczenia, gdyż istota przestępstwa z art. 1 pkt. 2 dekretu z dnia 31.VIII.1944 r. nie wymaga wywołania skutku przestępstwa i samo działanie na szkodę osób prześladowanych ze względów narodowościowych lub rasowych przez wskazanie ich lub ujęcie w zamiarze pójścia na rękę władzy państwa niemieckiego wyczerpuje znamiona tego przestępstwa.

b/ Chybiony jest również zarzut nierozdzielenia w sentencji wyroku łopisu czynów oskarżonych, bo skoro oskarżony Łata podjął dalsze działanie wskutek żądania Żelaznego, to Sąd słusznie uznał ich działanie za wspólne, a oskarżonych za współprawników przypisanego im przestępstwa.

Do III a/ Zarzut rewizji Prokuratora częściowo jest zasadny. Ustalenie Sądu orzekającego, iż w chwili popełnienia czynu przypisanego oskarżonym na terenie powiatu dąbrowskiego nie miało miejsca mordowanie Żydów - pozostaje w sprzeczności z przyjęciem przez Sąd za prawdziwe twierdzenia, iż Niemcy w tym

czasie rozstrzeliwali Polaków za udzielanie Żydom pomocy.
Powołanie się zatem na tę okoliczność w celu poparcia
ustalenia, iż E. Polanicer prosiła by ją odprowadzono do
ghetta - było błędne.

Niemniej jednak Sąd miał podstawy do ustalenia okoliczności,
iż E. Polanicer prosiła aby ją odprowadzono do ghetta,
gdyż obrona oskarżonych w tym względzie poparta została
zeznaniami świadków Otylii Magiera, Stefani Łata i Anieli Łata,
którym Sąd dał wiarę.

Wspomniane uchybienie nie miało więc wpływu na treść wyroku.

b/ Oskarżeni bronili się tym, iż nie znali przypadku, by
policja granatowa rozstrzelowała Żydów i że nie przypuszczali,
iż E. Polanicer taki los spotka.

Przyjmując to wyjaśnienie za prawdziwe, jak również
fakt, iż pokrzywdzona prosiła by ją odprowadzono do ghetta -
jako okoliczność łagodząca i operując na tym decyzję o
zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary w stosunku do
oskarżonych - Sąd orzekający nie naruszył przepisu § 2
art. 3 przytoczonego dekretu. Za decyzją tą przemawia także
obawa represji ze strony Niemców za udzielenie pomocy Żydom pod
której wpływem pozostawali oskarżeni.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Na oryginalne właściwe podpisy.

Za zgodność: _____
Kierownik Sekretariatu.

